

عنوان مقاله:

بررسی خاستگاه اهلی سازی گونه گاومیش آبی (Bubalus bubalis) در آسیا بر اساس مطالعات ژنتیکی

محل انتشار:

سومین همایش ملی گاومیش (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

کامران الماسیه - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری - دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، ملاتانی

احمد طاطار - استادیار گروه علوم دامی - دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان، ملاتانی

خلاصه مقاله:

اهلی سازی فرآیند پایداری است که در گروهی از موجودات زنده یک گونه طی چندین نسل رخ می دهد و طی آن، این موجودات زنده به بودن با انسان سازگاری پیدا می کنند. گونه گاومیش آبی وحشی که به نام بوفالوی آسیایی نیز شناخته می شود جد گونه گاومیش آبی اهلی بوده که در زیستگاه های طبیعی خود در معرض انقراض قرار دارد. این بررسی بر اساس پژوهش های انجام شده بر پایه مطالعات ژنتیکی در مورد خاستگاه مکانی و زمانی گونه گاومیش آبی صورت گرفت. گونه گاومیش آبی اهلی بر اساس خصوصیات ریختی و معیارهای رفتاری در دو زیرگونه گاومیش باتلاقی و گاومیش رودخانه ای قرار می گیرد که بر اساس مطالعات ژنتیکی، گاومیش باتلاقی دارای 48 کروموزوم و گاومیش رودخانه ای دارای 50 کروموزوم است. بررسی مطالعات اخیر که بر پایه مدارک ژنتیکی صورت گرفته است، نشان داد که خاستگاه اهلی سازی گاومیش رودخانه ای، شبه قاره هند و در حدود 3900 تا 4600 سال پیش تشخیص داده شده است، اما در مورد خاستگاه مکانی اهلی سازی گاومیش باتلاقی بر سر دو کشور چین یا هند اختلاف نظر وجود دارد. خاستگاه زمانی اهلی سازی گاومیش باتلاقی حدود 2500 تا 3000 سال پیش عنوان شده است

کلمات کلیدی:

اهلی سازی، گاومیش رودخانه ای، گاومیش باتلاقی، مطالعات ژنتیکی، آسیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738336>

